

นางจำปี ธรรมศิริ อายุ 70 ปี
ประเภทเครื่องทอ (ผ้าทอลาวครึ่ง)

Mrs. Jampee Tamasiri Age 70
Paa Tor Lao Khung (Lao Khung Weaving Textile)

ลายดอกรอด ลายนาค ลายโหว

ผ้าทอลาวครึ่ง

ผ้าทอลาวครึ่ง เกิดขึ้นด้วยฝีมือของช่างทอกลุ่มชนที่สืบเชื้อสายจากลาวครึ่ง เป็นการสืบสานวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดเป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมมาจากบรรพบุรุษเชื้อสายชาวลาวครึ่งมาเป็นเวลาหลายชั่วอายุคน ชาวลาวครึ่ง มีความสามารถในการทอผ้า เมื่อมีการอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน ก็นำเอาประเพณีวัฒนธรรมสิ่งของเครื่องใช้มาด้วย โดยเฉพาะด้านการทอผ้า และยังคงรักษาวัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมและความเชื่อไว้ได้อย่างต่อเนื่อง เพราะผ้าทอเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวลาวครึ่ง ที่มีความสำคัญผูกพันกลมกลืนต่อวิถีชีวิตมาตั้งแต่อดีต และยังคงถ่ายทอดให้ลูกหลานได้สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ชาวลาวครึ่งมีความสามารถในการทอผ้าจาก ผ้าทอลาวครึ่ง จึงมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างจากกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น บ่งบอกถึงฝีมือการทอของชาวลาวครึ่งก็คือ “ผ้าซินมัดหมี่ต่อตีนจก” ซึ่งถือกันว่าเป็นผ้าที่แสดงถึงฝีมือชั้นเลิศของช่างทอลาวครึ่งเลยทีเดียว

Paa Tor Lao Khung

Paa Tor Lao Khung (Lao Khung Weaving Textile) was originated from the craftsmanship of a group of weavers, which are descendents of Lao Khung People. This group of weaver inherits cultural heritage from their Lao Khung ancestors for many generations. Lao Khung People was known as a skill weaver, and when people immigrate from one place to another, they usually bring their tradition,

custom, culture and equipment with them, especially their knowledge in weaving. Descendent of Lao Khung People have managed to successfully preserve their ancestor's culture, tradition, ritual and belief. This is because textile weaving is an integral part of Lao Khung People's life. It has been integrated closely with the people's lifestyle in the past, which was then passed on to their descendents, who preserve and pass it on until the present days. Lao Khung People is an adept weaver

of Pa Jok (a form of textile weaving) Lao Khung's Textile Weaving hence possesses unique characteristics in comparison to textile weaving of other ethnic groups. One of the most prominent textile weaving that represents unique craftsmanship of Lao Khung People is 'Pa Sin Mudmee Tin Jok'; which is considered to be a masterpiece that depicts Lao Khung weaver's superb skill.

การสืบทอด “ผ้าทอลาวครั้ง”

นางจำปี ธรรมศิริ หรือ ป้าจำปี เป็นชาวลาวครั้งที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดอุทัยธานี ได้รับการถ่ายทอดความรู้และทักษะการทอผ้าจากบรรพบุรุษซึ่งเป็นชาวลาวครั้ง เริ่มทอผ้าตั้งแต่อายุประมาณ 10 ปี ตามแบบของผู้หญิงที่ต้องทอผ้าเป็นทุกคน โดยมีแม่เป็นผู้สอน เริ่มจากการทอเป็นผ้าพื้น แล้วจึงมาทอเป็นผ้าซิ่น ทัดและเรียนรู้เรื่อยมา จนเมื่ออายุได้ 18 ปี จึงได้แต่งงานมีครอบครัว ก็ได้รับมรดกตกทอดเป็นผ้าทอลายลาวโบราณ จากยายและแม่ของสามีมา 2 ถุงย่าม อีกทั้งยังได้รับการถ่ายทอดความรู้ในขั้นตอนการย้อมและการทอลวดลายผ้าลาวโบราณจากยาย และแม่ของสามีเป็นผู้สอนวิชาความรู้เพิ่มเติม จนมีความผูกพันกับลายผ้าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและจิตวิญญาณ ในระยะหนึ่งมีความคิดอยากหยุดการเรียนรู้งานผ้าทอ แต่ด้วยคำตักเตือนของยายและแม่ของสามีที่ว่า “ห้ามหยุดเรียนรู้ ให้ถือเป็นวิชาติดตัว เมื่อเกิดศึกสงครามจะได้ไม่ต้องลำบาก” จึงถือเป็นกำลังใจสำคัญให้นางจำปีใฝ่เรียนรู้มากยิ่งขึ้น ทั้งขั้นตอนการทำลวดลายผ้าโบราณ และลายที่มีการปรับเปลี่ยนประยุกต์ และสืบสานศิลปะการทอผ้าลาวโบราณจากบรรพชนชาวลาวครั้ง อย่างเข้มแข็งมาจนถึงทุกวันนี้

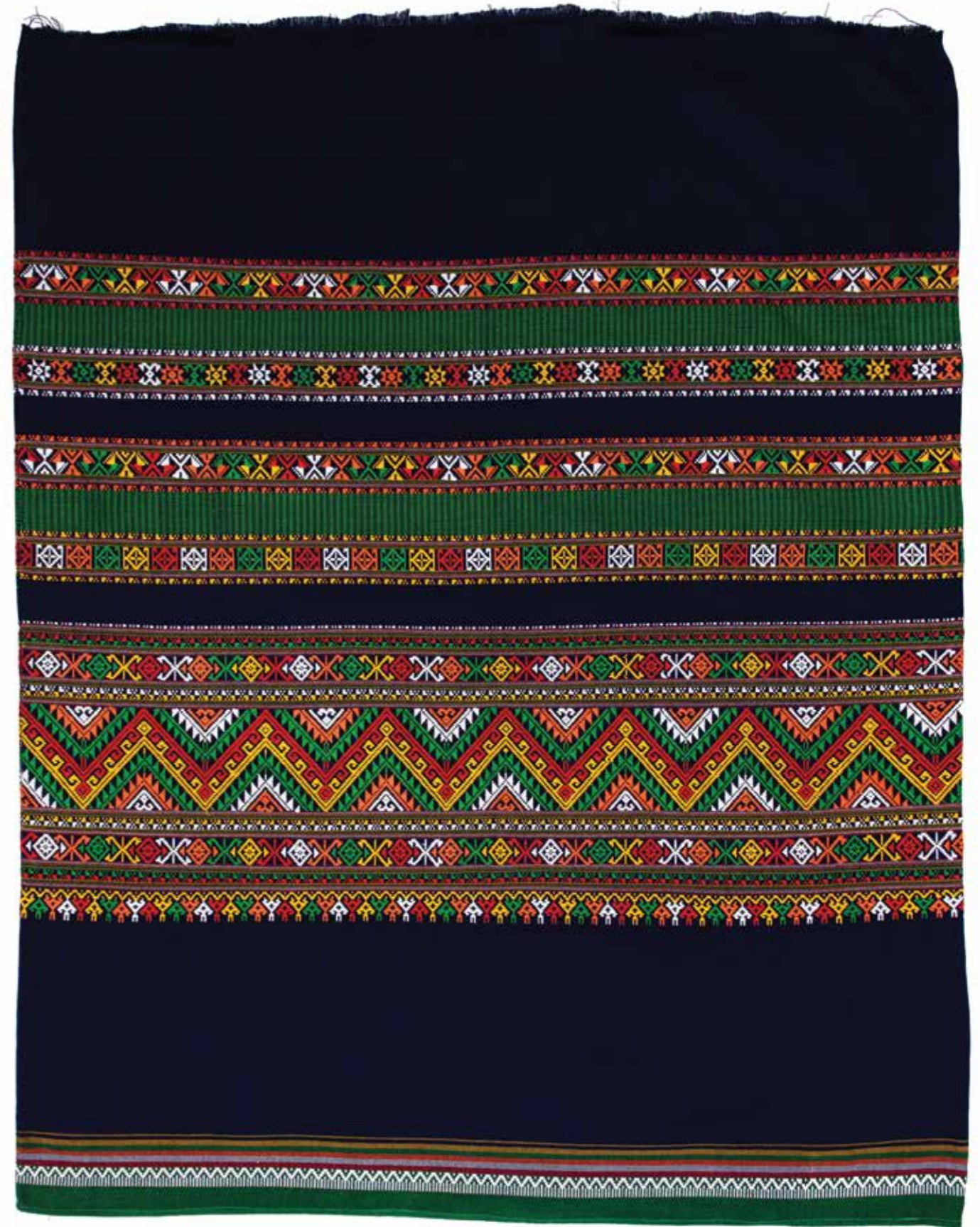
ความโดดเด่นของลายผ้า คือ คงความเป็นลายโบราณ และลายที่คิดประยุกต์สร้างขึ้นใหม่ โดยนำลายเก่ามาปรับใช้เป็นการผูกลายใหม่ทำให้เกิดลวดลายที่แปลกออกไปจากเดิม

Inheriting ‘Paa Tor Lao Khung’

Mrs. Jampee Tamasiri, also known as, ‘Pa Jampee’, is a descendent of Lao Khung People, who immigrated and settled down in UthaiThani Province. She learned about weaving knowledge and skill from her Lao Khung ancestor, and started weaving since she was 10 years old in accordance with the tradition for woman back then when every woman should be capable of weaving. She learned from her mother and started from weaving plain cloth, then learned how to weave Paa Sin and more. When she was 18 years old, she was married and inherited 2 full bags of textile weaving of ancient Lao style from her grandmother and her mother in law. She was also taught the knowledge of dying and creating ancient Lao patterns from her grandmother and her mother in law, and then they taught her further knowledge in this field. Therefore, she is deeply related to weaving, and weaving pattern has become a part of her life and soul. Though there was a time that she wished to stop learning about weaving, but because of the warning from her grandmother and mother in law, who said “don’t stop learning, this knowledge can be useful during hard time, so you won’t be in difficult position.” This cheered her up and pushed her further, as she learned about ancient weaving patterned and applied patterns. She has inherited the art of Lao Khung’s Textile Weaving until this day.

Prominent characteristic of Lao Khung’s Textile Weaving is its ancient patterns and modern applied patterns, which use ancient pattern as the base to create new and unique pattern.

ซิ่นก่านสิบซิว

นางจำปี เป็นผู้มีทักษะและความชำนาญการสร้าง ลวดลายผ้าในแบบของตนเอง จากการที่จดจำลวดลายแบบ โบราณดั้งเดิมที่เหมือนเป็น “กุญแจลาย” ได้อย่างครบถ้วน โดยลวดลายโบราณที่เหมือนเป็นกุญแจลายนั้น เช่น ลายขอชื่อ ลายขอน้อย ลายขอป้อง ลายขอหลวง และลายมะเขือผ่าฝ่อง จนถือเป็นสมบัติที่ฝังจำอยู่ในสมอง สามารถนำรูปแบบลาย พื้นฐานดั้งเดิมจากกุญแจลายเหล่านั้น มาคิดปรับประยุกต์ สร้างให้เกิดลวดลายที่แปลกใหม่ต่างไปจากลวดลายแบบเดิม ๆ อีกทั้งนางจำปี ยังมีทักษะและความสามารถทอผ้าเป็น ลวดลายตามจินตนาการได้แม้ขณะที่ฟังเพลง หรือ ฟังบทกวี หรือการพบเห็นสถานที่ต่าง ๆ ก็ยังสามารถนำมาสร้างสรรค์ให้ เกิดเป็นลวดลายบนผืนผ้า ในลักษณะที่เป็น “ผ้าเล่าเรื่อง” เล่าเรื่องราววิถีชีวิต ธรรมชาติ บทกวี ผ่านผืนผ้าทอได้ จนมีผู้ ให้คำเปรียบเปรยถึงปีจำปีว่า มีทักษะการทอผ้าที่มีจินตนาการ แบบ “สมองสั่งลาย หัวใจสั่งทอ”

Mrs. Jampee is a skillful and expert weaver who can create her own unique patterns from her vast and complete memory of ancient patterns, which serve as ‘Koon Jae Lai’ (Master Patterns), such as Lai Khor Kheu, Lai Khor Noi, Lai Khor Bong, Lai Khor Luang, and Lai Makheua Paa Poang. Her memory is a treasure in her brain that she can further adapt those basic original master patterns and create many more adapted and modern patterns. Mrs. Jampee is also capable of transcribing her imagination after listening to music and poem or visiting strange places into new pattern on the clothes. Her work ‘can tell story’ as she tells story of nature and poem through her textile weaving. Once someone has remarked Mrs. Jampee as a weaver of great imagination who “uses her brain to make the pattern and use her heart to weave.”

ผ้าปูที่นอนลายดอกแก้ว

ภูมิปัญญาที่สะท้อนเอกลักษณ์ “ผ้าทอลาวครั้ง”

ผ้าทอที่สะท้อนภูมิปัญญา และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของชาวลาวครั้ง จังหวัดอุทัยธานีก็คือ ผ้าชิ้นมัดหมี่ต้อตีนจก ซึ่งถือกันว่าเป็นผ้าที่แสดงถึงฝีมือชั้นเลิศของช่างทอลาวครั้ง ด้วยมีเทคนิควิธีการทอทั้งการจกและมัดหมี่ โดยใช้ทั้งฝ้ายและไหมเป็นองค์ประกอบ ตัวชิ้นนิยมทอด้วยเส้นไหมมัดหมี่เป็นลวดลาย แล้วทอสลักกับลายขิด ซึ่งจะเป็นลายเส้นแนวตั้ง แล้วต่อตีนขึ้นด้วยตีนจกซึ่งทอด้วยเส้นฝ้ายหรือไหม เอกลักษณ์ผ้าทอลาวครั้ง มีการใช้สีสันทันให้ความรู้สึกร้อนแรง นิยมใช้สีแดงจากการย้อมด้วยครั่งเป็นโครงสร้างหลัก และใช้คู่สีที่ตัดกันมาอยู่ร่วมกันอย่างเหมาะสมเจาะลงตัว ผ้าหนึ่งผืนมักนิยมใช้สี 5 สีด้วยกัน ส่วนลวดลายบนผืนผ้าของชาวลาวครั้งส่วนใหญ่จะมาจากสิ่งของใกล้ตัวที่ใช้ในวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรม ความเชื่อ เช่น ลายนาค ลายม้า ลายขอ ลายดอกแก้ว ลายเอี้ย เป็นต้น

Local wisdom that reflects identity of ‘Lao Khung Weaving Textile’

Textile weaving that reflects local wisdom and prominent identity of Lao Khung People of Uthai Thani Province is Paa Sin Mudmee Tin Jok which is widely recognized as a masterpiece of Lao Khung Weaver that combines two techniques, namely, Jok and Muddmee together and uses both cotton and silk as material. Sin (wrap-around skirt) is made from Mudmee (tie-dyed silk) and then weaves alternatively with Lai Kid pattern (longitudinal thread). The rim of Sin is then extended by Tin Jok which is made of cotton or silk. Prominent characteristic of Lao Khung Weaving Textile is the usage of warm color, mainly red shellac dye which is accompanied by other contrast but suitable color. Weaver usually uses over 5 colors for each skirt. Patterns (Lai) on Lao Khung’s textile mostly come from things in their daily life or from their tradition, culture and belief, such as, Lai Nark (Naga), Lai Mah (Horse), Lai Khor, Lai Dork Kaew, Lai Ear and etc.

ครุศิลป์ของแผ่นดิน 2560

เอกลักษณ์ผ้าทอลาวครั้งฝีมือนางจำปีที่ได้รับสรรคชื่น
นั้น คงไว้ด้วยความละเอียด คงความเป็นลายโบราณ แม้
ลวดลายอาจมีการปรับประยุกต์ด้วยการนำรูปแบบลายพื้น
ฐานดั้งเดิมจากภูมิจนกระจายเหล่านั้น มาคิดปรับประยุกต์ผูก
สร้างให้เกิดลวดลายที่แปลกใหม่ต่างไปจากลวดลายแบบ
เดิม ๆ แต่ก็ยังแฝงไว้ด้วยการรักษาเอกลักษณ์ของผ้าทอ
ลาวครั้งเอาไว้ได้อย่างครบถ้วน และถูกต้อง และสามารถ
ที่จะทอสร้างสรรค์ลวดลายให้เกิดบนผืนผ้าในรูปแบบใด
ก็ได้ ตามแต่จินตนาการที่ผ่านภูมิจนอันเป็นสมบัติที่ฝัง
จำอยู่ในสมอง สามารถที่จะนำออกมาใช้เมื่อใดก็ได้ เหมือน
เป็นการออกแบบลวดลายจากจินตนาการ กลับกรองออก
มาแล้วปรับประยุกต์เป็นความคิด สื่อสารให้คนมีความ
เข้าใจในลายผ้านั้น ๆ เหมือนเป็นการเล่าเรื่องราวผ่าน
ลวดลายบนผืนผ้า งานทอผ้าลาวครั้งของนางจำปีในทุก ๆ
ชิ้นจึงจะมีลักษณะลายที่ไม่เหมือนกันเพื่อสร้างความ
หลากหลาย ซึ่งจะมีทั้งผ้าชิ้นมัดหมี่ต่อดิ้นจกตาม
เอกลักษณ์ของลาวครั้งในแบบดั้งเดิม และที่มีความ
โดดเด่นสะท้อนทักษะฝีมือของนางจำปีก็คือ ผ้าที่ทอลวดลาย
เป็นเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งบทกวี บทกลอน จินตนาการ
ลวดลายจากสถานที่ที่พบเห็น เช่น ทะเล ภูเขา เป็นต้น

Unique identity of Lao Khung Weaving Textile
from Mrs. Jampee's creation possesses meticulous
craftsmanship that preserves unique characteristics
of ancient patterns. Even though some patterns
are adapted from basic elements from master
patterns which are then used to create newly
unique patterns, Mrs. Jampee still preserves
unique characteristics of Lao Khung Weaving
Textile completely and accurately. She is able
to create any patterns on the cloth from her
imagination which serves as a key to her memory
of extensive patterns that she can access and use
whenever she want. Her work is like a result of
designing from one imagination and then
transforming it into thought that can communicate
with other people through pattern. Her work can
tell story through patterns on the cloth. Therefore,
each and every piece of Lao Khung Weaving
Textile from Mrs. Jampee is unique and every
piece is different. She also produces Pa Sin
Mudmee Tin Jok under original Lao Khung's
format. Another prominent characteristic of
Mrs. Jampee's works is the cloth that tells stories
whether from poem or her imagination of the
places she saw, such as sea, mountain, etc.

THE MASTER ARTISANS OF THAILAND 2017

ชิ้นสี่เหลี่ยมลายขอบ

ในสมัยโบราณมีการคิดลายทอผ้าเลียนแบบ หรือจินตนาการตามสิ่งที่พบเห็นได้ในวิถีชีวิตประจำวัน เช่น ลายอ้อแอ้ หมายถึง การเดินไปบนเส้นทางคดเคี้ยวจนเมื่อยแรง ลายสร้อยสา หมายถึง ดอกไม้ที่ขึ้นระยงระยางอยู่บริเวณรอบตัว ลายปีกบ่าง หมายถึง ค้างคาวที่มีขนาดตัวใหญ่ หรือ ในภาษาท้องถิ่นเรียกว่าบ่าง ลายขอชื้อ หมายถึง เถาวัลย์บันไดลิง ลายขอน้อย หมายถึง เห็ดดอกเล็ก หรือ เห็ดแครง ลายขอป้อง หมายถึง เถาวัลย์ที่พันกัน ลายขอหลวง หมายถึง เถาวัลย์เส้นใหญ่ ลายมะเขือผ่าฝอง หมายถึง มะเขือที่ถูกผ่าออกเป็น 3 ส่วน หรือ 4 ส่วน เช่นนี้เป็นต้น

ส่วนตีนซิ่น ในส่วนของตีนซิ่นมักนิยมใช้ฝ้ายหรือไหมมาเป็นองค์ประกอบเสริมโดยเลือกใช้ลายที่มีความเฉพาะเจาะจงกับส่วนตีนซิ่นเท่านั้น ซึ่งนางจำปี จะมีการคิดประดิษฐ์ลวดลายขึ้นมาใหม่อยู่เสมอเพื่อให้มีความแปลกใหม่ต่างไปจากลวดลายแบบเดิม ๆ

ภูมิปัญญารูปแบบของผ้าทอลาวครั้งนั้นมีด้วยกันหลากหลายชนิด เช่น ซิ่นก่าน ซิ่นมุก ซิ่นก่านลาย ซิ่นมัดหมี่ ซิ่นสามท่อน ซิ่นหมี่ตา ซิ่นหมี่ลวด ซิ่นหมี่ย้อย เป็นต้น โครงสร้างของผ้าจะแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ หัวซิ่น ตัวซิ่น และตีนซิ่น

ส่วนหัวซิ่น นิยมทอด้วยสีดำ สีแดง หรือ เลือกตามสีที่ต้องการ นิยมใช้ลวดลายโบราณสำหรับหัวซิ่น เช่น ลายน้ำสามเขียว ลายทอชั้นเครื่อง เป็นต้น

ส่วนตัวซิ่น นิยมทอด้วยไหมย้อมสีดำ สีแสด สีเขียว (เขียว) สีแดง สีเหลือง ลายที่นิยมนำมาใช้เป็นลายหลักในส่วนตัวซิ่น เช่น ลายมะเขือผ่าฝอง และ ลายอ้อแอ้ ส่วนลายที่ใช้ทอเป็นลักษณะแถวเดินเส้นประกอบลงไปบนผืนซิ่นด้วยนั้น คือ ลายแก่นฝ้าย หรือ ลายเอี้ยแก่นฝ้าย ก่อนนำลายหมาป่ามาใช้สำหรับตกแต่งบริเวณเชิงผ้า ซึ่งในบริเวณส่วนเชิงผ้านี้จะต้องเน้นทอให้เกิดลักษณะเป็นลายริ้วเล็ก ๆ เพื่อให้แลดูสวยงาม

นอกจากลายข้างต้นนี้แล้วในส่วนของตัวซิ่นยังมีการนำลายชนิดอื่นมาทอประกอบได้อีก เช่น ลายแก่นหมากห้อย ลายปีกบ่าง ลายเถากระโดลิง ลายขอป้อง ลายนาค ลายขอชื้อ ลายขอน้อย ลายขอหลวง เมื่อจัดเป็นแถวลายดีแล้วอาจมี การเพิ่มลายสร้อยสา ลายเขี้ยวหมาเป็น ลายเขี้ยวหมาตาย มาขนานบริเวณด้านล่างของแถวลายได้เช่นกันเพื่อเพิ่มความสวยงาม

There are several types of weaving textile under Lao Khung's wisdom, such as, Sin Karn, Sin Mook, Sin Karn Lai, Sin Mudmee, Sin Sarm Torn, Sin Meeta, Sin Meelud, Sin Meeyoi and etc. A piece of Lao Khung weaving textile is comprised of 3 main components, namely, Hua Sin (Skirt's top), Tua Sin (Skirt's body) and Tin Sin (Skirt's bottom)

Hua Sin is usually made of black or red or any other color, and use ancient patterns, such as Lai Naam Sarm Chiaw, Lai Tor Kun Krueang, etc.

Tua Sin is usually made of dyed silk in black, orange, Siw (green), red, and yellow. Popular main patterns of Tua Sin are, for examples, Lai Makhuea Paa Pong and Lai Aor Ae. Weaver will then use

other pattern as supplementary to the main pattern on the skirt's body, such as, Lai Kan Fai or Lai Ear Kan Fai; and then use Lai Marpa (Wolf) to decorate the skirt's bottom where weaver will create smaller in order to add more gracefulness to the skirt.

Besides those aforementioned patterns, for Tua Sin, weaver may use any other patterns as supplementary, such as, Lai Kan Maak Hoi, Lai Peek Barnng, Lai Thao Gradailing, Lai Kor Bong, Lai Nark, Lai Khor Kheu, Lai Khor Noi, Lai Khor Luang, etc. Once the main and supplementary patterns are in place, weaver may add additional pattern to them such as, Lai Soi Sa, Lai Kiaw Maa Pen, and Lai Khiaw Maa Tai at the bottom of the main and supplementary patterns for more gracefulness.

ครูศิลป์ของแผ่นดิน 2560

กระบวนการสร้างสรรค์ ผ้าทอลาวครั้ง

ในขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผ้าทอลาวครั้งนั้น ที่สำคัญที่ต้องใช้เป็นหลักก็คือเส้นด้ายฝ้าย เส้นไหม สำหรับใช้ทอไม้ทลาบ (สำหรับแต่งเต็มสี) โดยมีขั้นตอนหลักในการทอพอเป็นสังเขป ดังนี้

เริ่มด้วยการซึ่งไหมเข้ากับก๊ทอผ้า เมื่อเข้าที่ดีแล้วจึงนำกระสวยที่บรรจุเส้นไหมไว้ในร่องกลางของกระสวยเพื่อใช้สอดเส้นไหมในแนวขวาง ซึ่งการสอดในแต่ละครั้งต้องสอดให้กลับไปกลับมาอยู่เสมอหรือตามรูปแบบลายที่ผู้ทอต้องการ โดยในการสอดเส้นไหมให้พุ่ง 1 ครั้ง ช่างผู้ทอต้องเหยียบก๊ทอ 1 ครั้ง เพื่อให้พืม (ไม้จัดลายผ้า) กระทับกับเส้นไหมที่ทอให้แน่นเข้ากับลายที่ออกแบบไว้ทำต่อไปเรื่อย ๆ จนทอเสร็จ

สิ่งสำคัญในการทอนี้ คือ สามารถเพิ่มเส้นไหมพิเศษให้ลายผ้ามีความโดดเด่นได้ด้วยวิธีการใช้เส้นด้ายพุ่งพิเศษเพียงสีเดียวสอดขึ้นลงด้วยวิธีการใช้ไม้สอดไหมขึ้นขึ้นแล้วสอดเส้นไหมสีที่ต้องการเข้าไปจะทำให้ได้สีที่ดูฉูดฉาดเป็นเส้นลายเดียว

In the past, ancient weaver invented patterns from imitating or dreaming of something that he/she saw in his/she daily life. For examples, Lai Aor Ae came from someone who walks along devious path until he/she is exhausted. Lai Soi Sa came from a type of flower that weaver found plentiful around himself/herself. Lai Peak Bang came from a large bat which is called in local dialect. Lai Khor Kheu came from a type of a vine. Lai Khor Noi came from a small mushroom which is also known as Hed Kraeng. Lai Khor Bong came from twisting vines. Lai Khor Luang came from a large vine. Lai Makhuea Paa Pong came from an image of small eggplant that has been cut into 3 or 4 smaller pieces.

For the part of Tin Sin, weaver usually uses cotton or silk as supplementary component and uses specific patterns which are strictly used only for Tin Sin. Mrs. Jampee also constantly invents new patterns, in order to bring creativity to her work.

Production of Lao Khung Weaving Textile

During the production processes of Lao Khung Weaving Textile, the main materials and tools are cotton string and silk string for weaving, and Mai Larp (a special tool for coloring). Brief weaving processes are as follow:

Weaver starts from attaching silk to the loom (weft), and then inserts shuttle that contain silk that pull weft along the horizontal line. In each repetition, shuttle will be inserted evenly or under any other form as the weaver desire. Then, the weaver will stomp on the treadle per each insertion of shuttle in order to bring reed comb to adjust the woven fiber, to bounce and bind silks tightly together, and then to repeat this step until he/she finish the entire cloth.

An important aspect of this weaving technique is the use of special colored silk that gives prominent characteristic to the pattern. Weaver will do so by using a wooden stick to lift weft and then insert special colored silk as warp. The result is a pattern that has prominent, single color profile.

ความภาคภูมิใจการถ่ายทอด และสืบสาน “ผ้าทอลาวครั้ง”

นางจำปี มีหลักการพัฒนาให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้รู้จักผ้าทอลาวครั้งด้วยการเป็นสื่อสอนให้เด็กหัดทอผ้าจากลายที่ง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากมาก โดยใช้กรรมวิธีสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนด้วยการออกแบบลายสำหรับใช้ทอเป็นรูปสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อให้ลูกหลานได้เห็นลวดลายการทอจากรูปภาพที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

ด้วยปณิธานที่ตั้งมั่นของนางจำปี ที่ต้องการสานต่อการทอผ้าลาวครั้ง ผ้าทอในวัฒนธรรมของบรรพบุรุษลาวครั้งให้เด็กรุ่นใหม่ได้รู้ รวมถึงถ่ายทอดคุณเจลาแยอันเป็นหลักการสำคัญในการทอผ้าให้ผู้มีความสามารถนำมาต่อยอด จึงเน้นสอนรูปแบบลายใหม่ ให้เรียนรู้โครงสร้างของเส้น ทั้งรูปแบบเส้นโค้งเส้นทแยง ให้ผู้สนใจได้ลองหัดทำ รวมถึงให้รู้ว่าเส้นทแยงสามารถทำออกมาได้อย่างไร เส้นตรงควรใส่บริเวณใด

ปัจจุบันนางจำปีได้เปิดบ้านเป็นศูนย์การเรียนรู้ผ้าทอลาวครั้งภายใต้ชื่อ “พิพิธภัณฑ์เรือนผ้ายายาย” ด้วยหวังเป็นส่วนส่งเสริมให้ผู้ที่มีใจรักอยากเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการทอผ้าลาวครั้งได้ศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของผ้าทอ ขั้นตอนการทอให้สี ขั้นตอนการทอ

The pride in teaching and preservin ‘Lao Khung Weaving Textile’

Mrs. Jampee’s principle is to get the next generation children to know Lao Khung’s Textile Weaving by teaching the children the simple pattern and motivating the children to create weaving pattern after image of tourist attractions in order to allow the children to see the pattern from images that are easy for them to understand.

Because of her determination that wish to preserve Lao Khung Weaving Textile, a cultural heritage from Lao Khung’s ancestor, so that the next generation children to learn as well as to pass on master patterns which serve as important foundation that capable weaver can further extent; Mrs. Jampee hence focuses on weaving with modern pattern and learning of pattern’s structure and forms of curve and straight line to those who interest as well as learning of how to create diagonal line, and how to choose which pattern for each individual area.

Nowadays, Mrs. Jampee opens her home as a learning center for Lao Khung Weaving Textile under the name of “Ruean Paa Ya Yai Museum” (Grandma’s weaving textile musuem). She hopes to promote those who have passion and interest to learn about Lao Khung Weaving Textile, so they can have an opportunity to learn about its history, its coloring and weaving methods.

“เวลานี้ป้าจำปีอายุ 70 แล้ว ภูมิปัญญาลวดลายของบรรพบุรุษลาวครั้งที่เก็บไว้เป็น “กุญแจลาย” อนุรักษ์ไว้ให้ลูกหลานได้ศึกษาเรียนรู้ลวดลาย และซึมซับวิถีชีวิต เรื่องราวทางวัฒนธรรม การทำงานผ้าทอ ต้องทำให้มีความสุข ถ้าทำเพราะต้องการเงินจนเร่งรีบไป จะหาความสุขจากงานที่ทำไม่ได้ ป้าจะขอยึดหลักคุณค่าของผ้าเป็นสำคัญไม่เปลี่ยนแปลง ขอทำด้วยความสุข ให้ความสำคัญกับคนที่เห็นคุณค่าของผ้า และจะให้ความรู้กับลูกหลานคนรุ่นหลังได้สืบสานต่อไป ”

“ I am now over 70 years old. These Koon Jae Lai (master patterns) came from Lao Khung Ancestor’s wisdom, who preserved and passed them down so that our descendent can learn about these patterns, and learn about out lifestyle and culture. To be a weaver, you have to be happy at weaving because if you just do it for the money and rush your work for money, you will not be happy with your work. I would like to ask you to preserve the value of the textile, and to never ever change it. I would like you to do this work happily, to value those who appreciate the textile’s value, and to pass on this knowledge to the next generation ”

ที่อยู่ : 10/1 หมู่ 3 ตำบลบ้านบึง
อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี 61140
โทรศัพท์ : 089-839-1446

Address: 10/1, Moo 3, Ban BueangSubdistrict,
Ban Rai District, UthaiThani Province 61140
Tel : 089-839-1446